

4

TITUS

„Ty jsi to věděl.“

Titus zvedl hlavu. Když zjistil, že před ním stojí s rukama v bok ta Američanka – Emmeline – a tváří se celkem naštvaně, vlastně ho to ani nepřekvapilo.

No, dalo by se říct, že je částečně Američanka, stejně jako on je částečně Brit. Nikdy nebudou zcela *praví* Ashlandané.

Titus se své sestřenici vyhnul pohledem a zadíval se na strážce, kteří na krále čekali na konci chodby. Modlil se, aby se k nim jejich rozhovor nedonesl.

Zatímco k nim scházela paní ředitelka s tou další holkou, Titus se snažil Emmeline i Alarica ignorovat. Musel se přemoci, aby pro Sadie Aureliovou nevyběhl po schodech. Proč ještě není dole? O čem se tam tak dlouho baví?

Emmeline ostře dupla podpatkem do kamenné podlahy a nepříjemně si odkašlala, aby na sebe strhla jeho pozornost.

Titus už měl perfektně nacvičeno, jak na sobě nedat nic znát. „Vůbec netuším, o čem to mluvíš.“

Na okamžik, kdy mu oficiálně prozradí, že pochází z královské rodiny, čekal už celé roky. Potřeboval v tu chvíli vypadat překvapeně, ale ne úplně šokovaně. Jeho reakce

by měla působit upřímně, ale zároveň nenarušit dekorum vlastní člověku pohybujícímu se ve vyšších společenských vrstvách.

Ale celé to pokazil, když zjistil, že král vybral ještě *čtvrtého* dědice. A ne jenom tak někoho... někoho, kdo k nim nepatřil. Nepocházel z rodu Eldanů, nebyl z ušlechtilých poměrů. Někoho – neměl pro to modernější slovo – z plebsu. To snad nemyslí vážně.

„Ani hovno,“ zasyčela Emmeline. „Viděla jsem, jak se tváříš.“

„Princezna by se asi takhle hrubě vyjadřovat neměla,“ zamumlal Titus a jeho sestřenici vztekle zažhnuly oči.

Nad nimi se ozvaly kroky a Emmeline od něj s našpulenou pusou odstoupila. Alaric se dál se založenýma rukama opíral o stěnu. Když z kamenných schodů sešla ve špinavých converskách Sadie, ani k ní nezaletl pohledem.

Titusovi se nepozdávalo, jak nehnutě tam Alaric stojí. Připomínal dravce chystajícího se skočit po kořisti. Ale ani tak ho Titus nevnímal jako kdovíjakou hrozbu. Alaric byl připravený to celé hodit za hlavu a odejít. A vzhledem ke svým odřeným kloubům na rukách a obličejí plnému modřin se na krále opravdu nehodil.

„S-s dovolením,“ řekla Sadie.

Titus se strategicky postavil k patě schodiště, takže když z něj scházela, musel o krok ustoupit, aby kolem něj mohla projít, a dostal tak příležitost si ji zblízka prohlédnout.

Byla spíše menší, džíny a košile ze silnější látky na její drobné postavě docela vlály, ale módního na tom nebylo nic. Z toho si odvodil dvě věci – buď v poslední době dost rychle zhubla, nebo zhubla postupně, ale neměla dost peněz na to, aby si koupila nové, padnoucí oblečení. Zrzavé vlasy s mast-